

saa kun ere en Komplettering af, hvad der er sagt, af de ærede foregaaende Talere, skal jeg tiltræde det af den højtærede Minister stillede Forslag om, at vi føre Lovforslaget tilbage til den Affattelse, som det havde fra Folketinget.

Jeg har blot et lille Spørgsmaal at gøre, — jeg beder undskylde, det er jo muligt, at dette Spørgsmaal beror paa, at jeg som nyt Medlem af Tinget er uvidende om de Forhold, der her gøre sig gældende. Det forekommer mig, at det kunde tænkes, at Tiden trak saa langt ud, at man ikke kunde naa at faa gennemført Loven inden 1. Januar, og saa faldt de nuværende Menighedsraad bort. Vilde det derfor ikke være rigtigt at faa en lille Tilføjelse omtrent i Lighed med § 1 i det fra Landstinget oversendte Forslag, som i hvert Fald gjorde, at de nuværende Menighedsraad bleve ved at bestaa, indtil man saa, om det var muligt at faa Forslaget gennemført, eventuelt ved et Fællesudvalg.

K. Kristensen: Under Finanslovens første Behandling rettede jeg til den højtærede Kultusminister den Forespørgsel, om han agtede at fremkomme med Forslag til Opfyldelse af Grundlovens § 75, men det Svar, som den højtærede Kultusminister gav, har jeg opfattet, som om dette umuligt kunde ske, i alt Fald ikke i den nærmeste Fremtid. Men ser man Forhandlingerne fra 1903 efter i Rigsdagstidenden, finder man fra mange ærede Medlemmer Udtalelser om, at man forventede, at Folkekirkens Forfatning vilde blive ordnet ved Lov inden 1910. Dette er jo imidlertid ikke sket og kan vanskelig ske i det Tidsrum, der endnu er tilbage inden Nytaar. Men det er sikkert det, den store Befolkning har ventet skulde ske, og den vil vistnok blive meget skuffet ved den korte Forlængelse af Menighedsraadsloven i de fem Fjerdingaar, som nu er foreslaaet, fordi de Tanker ville gøre sig gældende, at det i de fem Fjerdingaar vil blive akkurat det samme, som det har været i de Aar, der nu ligge bagved. Jeg synes derfor, det er urimeligt, for ikke at sige utilbørligt, at forlange, at det kirkelige Udvalg, som har arbejdet med disse Ting i den Tid, det var sammenkaldt, og som endnu sidder, skal bortfalde nu, medens man vil beholde Menighedsraadene, thi det kirkelige Udvalg var jo i Virkeligheden den samlede Folkekirkens Mund og Mæle, som det blev sagt i Gaar oppe i det andet Ting.

Jeg er derfor uenig med de ærede Medlemmer, som hidtil have talt, og jeg synes godt, man kunde vedtage § 2 i det Forslag, som ligger paa Tingets Bord. Jeg ser ikke det urimelige i dette Forslag. Der blev sagt af den sidste ærede Taler, at han kunde gaa med til en Kirkedag, som havde en raadgivende Myndighed. Men hvad er egentlig det kirkelige Udvalg andet end raadgivende. Alt, hvad det har kunnet, har jo været at fremsætte Forslag til Love, give Raad med Hensyn til Love, saa jeg synes, det vilde være lige saa rimeligt at beholde det kirkelige Udvalg som at forlænge Menighedsraadsloven. Og se vi hen til, hvorledes Menighedsraadene egentlig staa ude i Befolkningen, ja, saa er det vist ikke mere end godt; der er, tror jeg, store Dele af Befolkningen, som hellere ønske at komme af med Menighedsraadene end at beholde dem. Jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), naar han udtalte, at Menighedsraadene i den Tilstand, hvori de nu findes mange Steder, ere ufuldstændige, fordi de ikke ere fuldtallige, og at han hellere vilde se dem helt bortfalde end lade dem leve hensygnende. Men Menighedsraadenes Liv og Virksomhed have i Grunden kun været hensygnende helt igennem, idet den Tanke, som sikkert nok var den drivende til, at de kom frem, nemlig at de skulde være en Hjælper i Menighedsarbejdet i de forskellige Menigheder; vist grumme lidt er bleven praktiseret. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at de frivillige Menighedsraad, der have været nogle Steder, have været langt mere virksomme i saa Henseende end de lovbefalede Menighedsraad. Jeg er derfor i høj Grad i Tvivl om, hvorvidt det vil være heldigt vedblivende at beholde Menighedsraadene, naar ikke samtidig det kirkelige Udvalg bliver siddende. Jeg synes, at man dog ogsaa burde beholde det kirkelige Udvalg for at prøve, om det ikke skulde være muligt i den Fremtid, som ligger for, at faa Folkekirkens Forhold ordnede ved Lov. Naar det nu skal tages under Overvejelse at beholde Menighedsraadene, henstiller jeg derfor til det høje Ting, at vi ogsaa faa Lov til at beholde det kirkelige Udvalg siddende i det samme Tidsrum.

Berntsen: Det har glædet mig at høre, at den højtærede Kultusminister ikke vil anbefale Forslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger, men at den højtærede Minister agter at stille Forslag